

Arrest

nr. 164 567 van 22 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 december 2015 met refertenummer 59442.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat T. VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Pakistaans staatsburger van Rajput origine te zijn, geboren op 9 juli 1985 en u verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Azad Kashmir, Pakistan.

In 2001 werd u lid van het Jammu Kashmir Student Liberation Front (JKSLF), de jongerenafdeling van de JKLF, een partij die streeft naar de volledige onafhankelijkheid van Kashmir. In 2004 werd u officieel lid van de jongerenpartij. U was actief voor het verzamelen van fondsen, nam deel aan meetings van de partij en maakte publiciteit voor de beweging.

Op 30 augustus 2009 nam u deel aan een betoging in Barnala, in de provincie Azad Kashmir, waarbij u samen met andere actievoerders een winkel vernielde. De politie ontbond de betoging, waarbij u samen met andere actievoerders een winkel vernielde, en meerdere arrestanten werden opgepakt. Ook u werd opgepakt. U werd na 2 dagen vrijgelaten, door bemiddeling van leden van uw partij. Begin 2010 nam u deel aan een protestactie bij uw College en daarbij werd een wegblokkade opgeworpen. U kon ontkomen, maar eind januari 2010 ging u op de loop voor de politie. U had intussen ook vernomen dat Chaudary Pervaiz, lid van de politieke partij PPP, een klacht (FIR) tegen u wilde indienen. Hij zou dit dan ook gedaan hebben op 15 februari 2010. Inmiddels was u op de loop en dook u bij verschillende familieleden onder. Op 6 juni 2011 zou er tegen u, in de aanloop naar de verkiezingen van 26 juni 2011, een 'warrant of arrest' zijn uitgevaardigd. U voelde zich niet langer veilig in Pakistan, waar u zowel Chaudhary Pervaiz, lid van de politieke partij PPP, als de veiligheidsdiensten van ISI vreesde. U trof dan ook de nodige voorbereidingen voor uw vlucht uit uw herkomstland.

U verliet Pakistan in juni 2011. Over land, via onder meer Iran, Turkije en Griekenland, reisde u naar België. U kwam er in juni 2011 aan en u vroeg op 23 juni 2011 asiel bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van onderhavige aanvraag legt u 2 First Information Reports (FIR's), een borgstelling en een brief van uw Pakistaanse advocaat over. Bij één van beide FIR's was een "arrest warrant" en een beslissing van het bestuur van Kashmir gevoegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor onderhavige asielaanvraag beroept op problemen naar aanleiding van uw lidmaatschap van het zogenaamde Jammu Kashmir Student Liberation Front (JKSLF). Door uw lidmaatschap van voormelde partij en de protesten die ze organiseerde en waar u aan deelnam, zou u gevisieerd zijn, waardoor u ertoe gedwongen werd uw herkomstland te ontvluchten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat JKLF en zijn studentenvleugel JKLSF actueel niet worden gevisieerd door de Pakistaanse autoriteiten. Hoewel de partij uitgesloten is van de verkiezingen, is het mogelijk om tal van politieke activiteiten te ontplooiën zonder dat dit vervolging door de Pakistaanse autoriteiten uitlokt. In een beperkt aantal gevallen, afhankelijk van de concrete omstandigheden, kan er sprake zijn van detentie en mishandeling door overheidsactoren. Ook is het niet uitgesloten dat aanhangers verwickeld raken in incidenten met rivaliserende islamistische militanten. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw politiek engagement dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Voorts kan uit hogergenoemde informatie, waaruit blijkt dat politieke activiteiten van JKLF/JKLSF in Kashmir gedoogd worden en dat JKLF en zijn studentenvleugel JKLSF actueel niet worden gevisieerd door de Pakistaanse autoriteiten, worden gesteld dat er op basis van uw in loco activiteiten (u zou in België 2 à 3 keer voor de Indische ambassade hebben betoogd, CGVS 1, p.9) bij terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging bestaat. U slaagt er met de elementen die u hiertoe aanbrengt, niet in het tegendeel aan te tonen.

Welnu, er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst moet benadrukt worden dat u de Belgische asielinstanties bewust hebt trachten te misleiden. Immers, u legde een FIR over, daterend van 15 februari 2010 (document 2: groene map) en blijkens uw verklaringen werd deze FIR tegen u ingediend door Chaudhary Pervaiz, notoir lid van de partij PPP (CGVS 1, p.5, 10-11). U verklaart voorts (CGVS 1, p.11 en CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 5.) dat het indienen van de FIR tegen u voor u de aanleiding was om sinds eind januari (begin februari) 2010 onder te duiken én bovendien zou de FIR uiteindelijk zelfs geleid hebben tot uw vlucht uit uw herkomstland. Welnu, CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal heeft de authenticiteit van de betreffende FIR (First Information Report) nagetrokken via een betrouwbare Pakistaanse contactpersoon. De conclusie van het gevoerde authenticatie-onderzoek is duidelijk en ondubbelzinnig: de door u overlegde FIR is vals. Deze vaststelling is zwaarwichtig. Niet enkel wordt uw algehele oprechtheid zeer ernstig ondermijnd, aangezien u klaarblijkelijk trachtte om de Belgische asielinstanties bewust te misleiden, maar verder ondermijnt voormelde vaststelling de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waaruit moet blijken dat de tegen u ingediende klacht ertoe leidde dat u sinds eind januari (begin februari) 2010 een verdoken bestaan leidde in uw herkomstland, wat uiteindelijk zelfs leidde tot uw definitieve vlucht. De weerslag van het onderzoek door CEDOCA werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Aan een door u voorgehouden vervolgingsfeit, dat uiteindelijk zou geleid hebben tot uw vlucht uit uw herkomstland en bijgevolg een cruciale plaats in uw asielrelaas inneemt, kan

bijgevolg geen geloof gehecht worden. In dit verband kan opnieuw verwezen worden naar de eerder aangehaalde informatie van het CGVS, waaruit blijkt dat vervolging vanwege autoriteiten, louter omwille van uw politiek engagement voor de JKSLF, weinig aannemelijk is. Op basis van de hiervoor gedane vaststelling wordt uw geloofwaardigheid reeds in zeer ernstige mate ondermijnd. Ook aan uw verklaringen, als zou op 6 juni 2011 een warrant of arrest tegen u zijn ingediend (vragenlijst CGVS, DVZ, vraag 5.), kan bijgevolg nog weinig geloof gehecht worden. Aan de hiervoor besproken FIR was inderdaad een "arrest warrant" gehecht (zie document 2: groene map), waarin aan bevoegden de opdracht wordt gegeven om u op 6 juni 2011 te arresteren. Eveneens werd een beslissing aan de betreffende FIR gehecht, waaruit moet blijken dat u een gevaar vormde voor de openbare veiligheid in Kasjmir en waarin de federale regering van Jammu en Kasjmir verordende om u op te pakken. Welnu, naar de aan de FIR gehechte documenten werd geen specifiek authenticatie-onderzoek verricht, maar aangezien ze gevoegd werden bij een document dat manifest vals is, kan ook ernstig aan de authenticiteit van de betreffende documenten getwijfeld worden.

Er moet voorts worden opgemerkt dat uw verklaringen over het eerste vervolgingsfeit tegen u, in casu een 2 dagen durende detentie in 2009 na een protestactie waarbij u een winkel zou hebben vernield, weinig doorleefd en bijgevolg eveneens weinig geloofwaardig zijn.

Tijdens uw tweede asielgehoor door het Commissariaat-generaal werd u gevraagd om meer details te geven over uw detentie op 30 augustus 2009. Vastgesteld werd echter dat u ter zake zeer vaag bleef in uw verklaringen over uw beleving en de omstandigheden van voormelde detentie. Op de eerste vraag om iets te vertellen over uw detentie, verklaarde u dat u geboeid was, naar een lokaal werd gebracht en dat een officer opdracht gaf om u (en anderen) een beetje te slaan (CGVS 2, p.6). Daarop werd u gevraagd om meer gedetailleerd de detentie te beschrijven, waarop u, beknopt, verwijst naar uw vrijlating (CGVS 2, p.6). Nog tot tweemaal toe werd u gevraagd om uitgebreider uw detentie en zintuiglijke waarnemingen te beschrijven, waarop u in eerste instantie de vraag stelt wat u er zou moeten gehoord hebben en u zegt dat u bang was (CGVS 2, p.6). Ten slotte verklaart u (CGVS 2, p.6) dat er 6 à 7 politiemensen en een tiental jongens (gearresteerden) waren. Welnu, de vaststelling dat u over een ingrijpende ervaring als een eerste, 2 dagen durende detentie in een politiecel dermate vaag bent in uw verklaringen, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden vervolgingsfeit in het bijzonder. Uw geloofwaardigheid wordt bijgevolg nog verder ondergraven.

Om uw arrestatie op 30 augustus 2009 te staven legde u eveneens een FIR over (document 1: groene map). Afgezien dat de rubriek "verdachte/beschuldigde" niet werd ingevuld, wat minstens opmerkelijk is, moet worden opgemerkt dat ook aan de authenticiteit van dit document ernstig kan getwijfeld worden, aangezien u zich klaarblijkelijk schuldig maakte aan documentenfraude én daarenboven uw verklaringen over uw detentie sinds 30 augustus 2009 weinig doorleefd bleken en bijgevolg weinig geloofwaardig zijn.

Er werd verder vastgesteld dat u weinig coherent bleek in uw opeenvolgende verklaringen over de samenstelling of professionele activiteit van uw in Pakistan achtergebleven familie.

In uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, rubriek 30.) beweerde u 3 broers en 2 zussen te hebben en u stelde dat deze nog bij uw ouders woonden. In de bij DVZ ingevulde vragenlijst (CGVS vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5) maakte u op geen enkele wijze melding van problemen voor één van uw broers en dit omwille van een mogelijk engagement voor JKSLF. Bij het begin van uw eerste gehoor door het Commissariaat-generaal gaf u aan dat u bij DVZ de belangrijkste asielmotieven aanhaalde, ondanks het feit dat u wel bondig moest zijn in uw verklaringen (CGVS 1, p.2). Later (CGVS 1, p.8) werd u gevraagd of uw broers eveneens lid waren van JKSLF. U gaf aan dat uw oudere broer inderdaad ook lid was en dat hij omwille van dit lidmaatschap zelfs uit Pakistan vluchtte in 2004 (CGVS 1, p.8). Daarop werd u met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken geconfronteerd, waarbij u op geen enkele wijze refereerde naar problemen van een broer, eveneens omwille van lidmaatschap van JKSLF. U gaf eerst ter verschoning aan dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nogal kort moest zijn en verder verklaarde u dat u het advies van derden had opgevolgd, waarin u werd aanbevolen om niets te zeggen over uw vader en broers, "omdat de Belgische autoriteiten anders zouden denken dat u naar hier was gekomen om te werken en geld te verdienen" (CGVS 1, p.8). Welnu, dergelijke uitleg is niet overtuigend te noemen. Aan asielzoekers, zoals uzelf, wordt bij het begin van hun asielprocedure, duidelijk gemaakt dat het van het grootste belang is om geen elementen bewust achter te houden, al dan niet op advies van derden. Gesteld dat u inderdaad de vlucht van uw broer in 2004 over het hoofd zag tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, dan nog kon verwacht worden dat u dit element aanhaalde bij het begin van uw asielgehoor door het Commissariaat-generaal, toen u werd gevraagd naar het verloop van het interview bij DVZ en of u aldaar de belangrijkste elementen kon vermelden (CGVS 1, p.2). Een vlucht van een broer, nota bene omwille van gelijkaardige politieke activiteiten, kan beschouwd worden als een relevant element in uw relaas. Dat u in eerste instantie (bij DVZ) op geen enkele wijze refereerde naar problemen van uw broer, die eveneens

politiek actief zou geweest zijn, maar dit pas deed nadat expliciet door het CGVS naar uw broers geïnformeerd werd, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U bleek bovendien ook problemen van uw vader op geen enkele wijze te hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens uw asielgehoor door het CGVS verklaarde u (CGVS 1, p.11) dat uw vader meermaals werd gevraagd waar u zich schuilhield en dat hij hierdoor in februari 2011 zelfs geschorst werd op zijn werk. U werd ook op dit punt geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar opnieuw is uw uitleg weinig overtuigend te noemen; u was onzeker en bang toen u naar hier (België) kwam en jongens in het opvangcentrum raadden u aan om niet veel te zeggen bij DVZ, waar het interview ook kort was (CGVS 1, p.11-12). Dat u in eerste instantie (bij DVZ) niks zei over eventuele problemen van uw vader op zijn werk, nota bene doordat autoriteiten naar u op zoek waren, en dit pas deed tijdens uw asielgehoor door het CGVS, doet vragen rijzen over de waarachtigheid van dit element. Welnu, de vaststelling dat u 2 elementen over de samenstelling van uw in Pakistan achtergebleven familieleden en/of hun werk pas tijdens uw asielgehoor door het Commissariaat-generaal en niet eerder, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), aanhaalde, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Los van de hiervoor gedane vaststellingen, die vooral betrekking hebben op de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, kan nog opgemerkt worden dat u klaarblijkelijk niet over een dermate hoog profiel in uw herkomstland beschikte, dat zou geleid hebben tot vervolging door de autoriteiten.

Tijdens uw eerste asielgehoor voor het CGVS, verklaarde u dat uw activiteiten voor het JKSLF bestonden uit het verzamelen van donaties voor reiskosten (voor activiteiten voor de partij), het ronselen van deelnemers aan seminaries en het bijwonen van betogingen (CGVS 1, p.9). Op de vraag of u een vooraanstaand figuur was binnen de partij, erkende u niet op het hoogste niveau betrokken te zijn geweest, maar u zou wel in uw lokale regio bekend zijn geweest omdat uw vader een overheidsfunctionaris was (CGVS 1, p.9). Tijdens uw tweede asielgehoor verklaarde u (CGVS 2, p.4) dat u slogans riep tijdens betogingen en dat u verder wat geld verzamelde voor het bekostigen van betogingen. Opmerkelijk was voorts dat u de F in het acroniem JKSLF enkel kende als Freedom (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5, CGVS 1, p.5 en 6), hoewel, zo blijkt uit de bijgevoegde informatie, de F in het acroniem JKSLF staat voor Front. De vaststelling dat u van een partij, waarvoor u geruime tijd actief zou geweest zijn, niet de algemeen bekende benaming kent, wijst erop dat u inderdaad geen vooraanstaande rol van betekenis speelde binnen de partij. Welnu, op basis van de vaststelling dat u klaarblijkelijk geen vooraanstaand lid was van de partij JKSLF én op basis van de bijgevoegde informatie, waar eerder naar verwezen werd (risico voor leden van JKSLF), kan gesteld worden dat u actueel geen reëel risico op vervolging loopt. Aan uw individuele vervolgingsvrees kan bovendien geen geloof gehecht worden om redenen die hiervoor omstandig werden uiteen gezet.

Er moet ten slotte, doch niet in het minst, worden opgemerkt dat u de Belgische autoriteiten geen enkel geldig identiteitsdocument overlegde en evenmin legde u enig ander document over, op basis waarvan uw identiteit duidelijk kon vastgesteld worden.

U verklaarde reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, rubriek 21.) dat u in Pakistan in het bezit was van zowel een paspoort als een identiteitskaart, maar dat u deze documenten er achterliet. Bij het begin van uw eerste gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u (CGVS 1, p.1) dat het heel moeilijk was om uw paspoort vanuit Pakistan te laten bezorgen. Later, tijdens hetzelfde gehoor, verklaarde u (CGVS 1, p.4) dat u aan uw familie gevraagd had om (identiteits)documenten te laten opsturen, maar dat lukte hun niet. Uw familie vroeg vervolgens aan mensen die naar België kwamen om identiteitsdocumenten voor u mee te brengen, maar zij weigerden dit omdat het illegaal was (CGVS 1, p.4) en u voegde hier aan toe dat u uw rijbewijs wél zelf mee naar België bracht, maar u weet niet meer waar u het verloor. Bij het begin van uw tweede asielgehoor door het Commissariaat-generaal, gaf u aan dat u alsnog zou proberen om minstens een kopie van een geldig identiteitsdocument te bemachtigen (CGVS 2, p.2). Welnu, vastgesteld moet worden dat u het Commissariaat-generaal tot op heden geen enkel geldig identiteitsdocument overlegde en u legde ook geen kopie over. Nochtans mocht, rekening houdend met de huidige technologische mogelijkheden, verwacht worden dat u minstens in het bezit kon komen van een (ingescande) kopie van hetzij uw identiteitskaart, hetzij een paspoort op uw naam.

U legde echter geen enkel document over waaruit duidelijk en ondubbelzinnig uw identiteit blijkt. In casu is deze vaststelling zwaarwichtig; op basis van het bij u reeds vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid, ontstaat minstens het vermoeden dat u bewust een geldig paspoort op uw naam achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus informatie te verheimelijken over het bezit van een geldig visum, het moment van uw vertrek uit uw herkomstland en het werkelijk door u gevolgde reistracej tussen uw herkomstland en België. Deze vaststelling ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch dat in uw hoofde een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Balochistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u overlegde documenten zijn niet in staat om de eindbeoordeling van onderhavige aanvraag in positieve zin te wijzigen. Behalve de reeds besproken documenten legde u nog een brief van uw advocaat over. Welnu, vooreerst is uw advocaat iemand wiens rol het is om – tegen betaling – uw belangen te verdedigen en bijgevolg kan een dergelijk vertrouwenspersoon niet beschouwd worden als een neutrale en betrouwbare bron, maar hier dient ook opgemerkt te worden dat sowieso weinig geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van uw advocaat, aangezien hij in zijn schrijven ook verwijst naar de vals bevonden FIR. Op basis van de hiervoor gedane vaststellingen kan dan ook besloten worden dat de door u overlegde documenten niet in staat zijn om de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

1.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling.

De bestreden beslissing d.d. 23.11.2015 stelt geheel onterecht dat verzoeker het statuut van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd.

Volgens verwerende partij zou verzoeker onvoldoende feiten en elementen hebben aangehaald waaruit t.a.v. hem kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève - quod non -.

Verzoeker betwist dit ten stelligste en wenst hieromtrent dan ook het volgende aan te halen :

In de Conventie van Genève luidt de definitie van een vluchteling als volgt:

“Een persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Verzoeker was in het verleden lid van de JKSLF.

Omwille van voormeld lidmaatschap/betoging werd verzoeker opgepakt, mishandeld en na 2 dagen terug vrijgelaten. Men bleef verzoeker echter viseren. Het feit dat de vader van verzoeker een overheidsfunctionaris was, maakt dat verzoeker bekend was (en nog steeds is), in de regio.

Tegen verzoeker werden 2 FIR's uitgevaardigd en een arrest warrant. Men bleef verzoeker viseren en hij diende zijn herkomstland te ontvluchten.

Verzoeker is wel degelijk een politiek vluchteling. Hij riskeert vervolging en zelfs de dood in zijn herkomstland omwille van zijn politieke overtuiging.

Verwerende partij haalt zelf in haar beslissing dd. 23.11.2015 aan dat JKLF uitgesloten is van de verkiezingen.

Hieruit kan afgeleid worden dat JKLF een verboden partij is. Van democratie kan er aldaar geen sprake zijn.

Verwerende partij stelt eveneens dat er in een beperkt aantal gevallen er sprake kan zijn van detentie en mishandeling.

Verzoeker werd in casu gevangen genomen en mishandeld, en dit omwille van zijn lidmaatschap van JKSLF. Echter wordt zijn verhaal niet geloofd door verwerende partij. Eerst en vooral verwijt verwerende partij verzoeker het neerleggen van valse documenten ! Verzoeker betwist dit ten zeerste en stelt dat alle documenten die in het kader van zijn asielprocedure zijn neergelegd authentiek zijn.

Het is aan verwerende partij die beweert dat de FIR dd. 15.02.2010, neergelegd door verzoeker, vals is, om dit effectief te bewijzen.

*Verzoeker doet dit tot op heden niet. Zij liet de FIR onderzoeker door CEDOCA, die hiervoor een “ **betrouwbaar** ” Pakistaans contactpersoon zou hebben aangesproken.*

Deze manier van werken en de daaraan gekoppelde besluitvorming, is wel heel bevreemdend.

Verzoeker vraagt is met recht af wie is deze betrouwbare contactpersoon en welke garantie verwerende partij kan geven dat deze persoon wel degelijk betrouwbaar is ? Tot welke politieke strekking behoort deze persoon ?

Verzoeker heeft hier het raden naar en heeft zich hieromtrent op geen enkele manier kunnen verdedigen.

N.a.v. de bevindingen van deze contactpersoon , die door verzoeker trouwens ten zeerste worden betwist, komt verwerende partij tot het besluit dat alle stukken die verzoeker heeft voorgebracht vals zijn.

Verzoeker blijft dit formeel ontkennen.

Daarenboven vindt verwerende partij het verdacht dat verzoeker zich bitter weinig herinnert van zijn 2 dagen durend verblijf in detentie.

De feiten dateren van jaren geleden. Het kan verzoeker niet kwalijk genomen worden dat hij zich geen details meer kan herinneren. Verzoeker heeft in het interview benadrukt dat hij bang was, dat hij werd

geslagen, dat hij met verschillende mensen in een ruimte werd opgesloten, etc... Wat kon verzoeker nog meer verklaren hieromtrent ?

Tot op heden wordt verzoeker gezocht. Ook mededemonstranten werden/worden gezocht/geviseerd, zelfs gedood.

Zo heeft een mededemonstrant van verzoeker, na lang ondergedoken te hebben geleefd, het erop gewaagd om zijn zus te gaan bezoeken. Hij werd gedood door geweerschoten

Tot op heden krijgt de familie van verzoeker regelmatig bezoek van gewapende mannen van de PPP.

Zij doen dit op onverwachte momenten of bij familiebijeenkomsten. Als een van de broers of zussen van verzoeker een bezoek brengt aan de ouders, komen gewapende leden van de PPP langs om te zien of verzoeker er ook niet is.

Zo werd de zus van verzoeker geslagen. Zij durfde geen aangifte doen bij de politie.

Ook werd de neef van verzoeker Muhammad Asim, op 11.12.2014, samen met zijn zus Maira Azeem, **opzettelijk** aangereden door een dumper truck. Zij zaten op een bromfiets en werden zwaar gewond.

Er werd aangifte gedaan van deze aanrijding bij de politie (stuk 3 bundel verzoeker).

Op 15.09.2015 werden de ouders van verzoeker eveneens opzettelijk aangereden toen ze een bromfiets bestuurden. Beiden raakten ernstig gewond.

Het rechter been van de vader van verzoeker raakte gebroken (stuk 4 bundel verzoeker).

Er werd diezelfde dag nog aangifte gedaan bij de politie. (stuk 5 bundel verzoeker).

De situatie is dermate ernstig te noemen. Verzoeker kan onmogelijk terugkeren.

Dat verzoeker nog steeds politiek actief is, blijkt uit het feit dat hij in het verleden betoogde voor de Indische Ambassade in België . Verzoeker brengt hiervan foto's voor (stuk 6 bundel verzoeker). Op deze foto's is verzoeker zeer duidelijk te herkennen en deze foto's kunnen dan ook aanleiding geven tot vervolging in zijn herkomstland.

Verzoeker voldoet dan ook wel degelijk aan de definitie van de Conventie van Genève. Verzoeker kwam niet naar België omwille van financiële problemen. Verzoeker behoort tot een welstellende familie. Omwille van zijn politieke activiteiten is zijn leven echter in gevaar in zijn land van herkomst.

1.2. Aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

In de bestreden beslissing wordt geheel onterecht het subsidiair beschermingsstatuut aan verzoeker geweigerd in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Azad Kashmir, Pakistan.

Dat de situatie aldaar onveilig is, blijkt uit de beslissing dd. 23.11.2015 van verwerende partij zelf :

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir **relatief stabiel** en **overwegend kalm** genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van " open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

Verwerende partij spreekt zelf over een relatieve stabiele veiligheidssituatie die overwegend stabiel is. Aan de Pakistaans-Indiase grens vonden er (recent) diverse schendingen van het staakt het vuren plaats. **Er vielen burgerdoden.**

De subsidiaire bescherming bestaat uit deze 3 beschermingsgronden:

- Doodstraf of executie
- Ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling
- Ernstige schade door een gewapend conflict

Elke beschermingsgrond is een aparte categorie met telkens een eigen interpretatie.

Indien verzoeker dient terug te keren naar zijn land van herkomst zal hij niet enkel ernstige schade lijden door onmenselijke of vernederende behandeling, hij zal eveneens schade lijden als burger door het gewapend conflict. Louter door zijn aanwezigheid aldaar loopt verzoeker reeds een reëel risico."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn paspoort (stuk 2), een FIR van zijn neef (stuk 3), medische stukken van zijn vader en zijn neef (stukken 4 en 5), een FIR van zijn ouders (stuk 6) en een aantal foto's (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat, hoewel de partij JKLF en de studentenvleugel JKLSF uitgesloten zijn van de verkiezingen, het mogelijk is om tal van politieke activiteiten te ontplooiën zonder dat dit vervolging door de Pakistaanse autoriteiten uitlokt, alsook dat een individuele beoordeling noodzakelijk blijft, (ii) uit een onderzoek door CEDOCA blijkt dat de FIR van 15 februari 2010 die verzoeker neerlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vals is, hetgeen afbreuk doet aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook aan de geloofwaardigheid van het ingeroepen asielrelaas, (iii) hij onaannemelijk vaag bleef over de beleving en de omstandigheden van zijn beweerde detentie op 30 augustus 2009, (iv) zijn opeenvolgende verklaringen over de samenstelling en de professionele activiteiten van zijn in Pakistan achtergebleven familie weinig coherent zijn, (v) hij blijkens zijn verklaringen niet over een dermate hoog profiel beschikte in zijn land van herkomst dat dit tot vervolging door de autoriteiten zou hebben geleid, (vi) hij geen enkel geldig identiteitsdocument aan de Belgische asielinstanties voorlegt, en (vii) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat verweerder zelf moet bewijzen dat de door hem neergelegde FIR vals is en dat niet kan worden nagegaan waarom de door CEDOCA gecontacteerde persoon betrouwbaar zou zijn. Verzoeker ontkent formeel dat de door hem neergelegde documenten vals zijn. Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker nalaat enig concreet element aan te duiden waardoor aan de betrouwbaarheid van de door CEDOCA gecontacteerde persoon of van het door CEDOCA gevoerde onderzoek zou kunnen worden getwijfeld. In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder terecht dat verzoeker niet verder komt dan twijfel te zaaien door middel van enkele ongefundeerde stellingen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij zich weinig van zijn detentie van 30 augustus 2009 kan herinneren omdat deze feiten dateren van jaren geleden, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze feiten in verzoekers geheugen zijn gegrift, gelet op de verregaande impact ervan op zijn verdere leven en de afwijkende aard ervan ten opzichte van zijn dagelijks leven, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker ook jaren later nog steeds aan de hand van coherente verklaringen kan vertellen over deze gebeurtenis, *quod non in casu*.

Wat betreft de aanriddingen van zijn neef en van zijn ouders en de stukken die hij ter staving hiervan neerlegt (verzoekschrift, stukken 3-6), dient erop gewezen dat de FIR's gebaseerd zijn op de verklaringen van de betrokken personen en bijgevolg geenszins afkomstig zijn van een objectieve bron. Daarenboven kan uit de medische documenten geenszins worden afgeleid waarom verzoekers neef en ouders zouden zijn aangereden. Gelet op het geheel van verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn beweerde asielrelaas en het feit dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten – op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen –, zijn deze stukken niet van aard de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Met betrekking tot verzoekers activiteiten in België (verzoekschrift, stuk 7), wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Voorts kan uit hogergenoemde informatie, waaruit blijkt dat politieke activiteiten van JKLF/JKLSF in Kashmir gedoogd worden en dat JKLF en zijn studentenvleugel JKLSF actueel niet worden gevisieerd door de Pakistaanse autoriteiten, worden gesteld dat er op basis van uw in loco activiteiten (u zou in België 2 à 3 keer voor de Indische ambassade hebben betoogd, CGVS 1, p.9) bij terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging bestaat. U slaagt er met de elementen die u hiertoe aanbrengt, niet in het tegendeel aan te tonen.”* en *“Los van de hiervoor gedane vaststellingen, die vooral betrekking hebben op de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, kan nog opgemerkt worden dat u klaarblijkelijk niet over een dermate hoog profiel in uw herkomstland beschikte, dat zou geleid hebben tot vervolging door de autoriteiten.*

Tijdens uw eerste asielgehoor voor het CGVS, verklaarde u dat uw activiteiten voor het JKSLF bestonden uit het verzamelen van donaties voor reiskosten (voor activiteiten voor de partij), het ronselen van deelnemers aan seminaries en het bijwonen van betogingen (CGVS 1, p.9). Op de vraag of u een vooraanstaand figuur was binnen de partij, erkende u niet op het hoogste niveau betrokken te zijn geweest, maar u zou wel in uw lokale regio bekend zijn geweest omdat uw vader een overheidsfunctionaris was (CGVS 1, p.9). Tijdens uw tweede asielgehoor verklaarde u (CGVS 2, p.4) dat u slogans riep tijdens betogingen en dat u verder wat geld verzamelde voor het bekostigen van betogingen. Opmerkelijk was voorts dat u de F in het acroniem JKSLF enkel kende als Freedom (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5, CGVS 1, p.5 en 6), hoewel, zo blijkt uit de bijgevoegde informatie, de F in het acroniem JKSLF staat voor Front. De vaststelling dat u van een partij, waarvoor u geruime tijd actief zou geweest zijn, niet de algemeen bekende benaming kent, wijst erop dat u inderdaad geen vooraanstaande rol van betekenis speelde binnen de partij. Welnu, op basis van de vaststelling dat u klaarblijkelijk geen vooraanstaand lid was van de partij JKSLF én op basis van de bijgevoegde informatie, waar eerder naar verwezen werd (risico voor leden van JKSLF), kan gesteld worden dat u actueel geen reëel risico op vervolging loopt. Aan uw individuele vervolgingsvrees kan bovendien geen geloof gehecht worden om redenen die hiervoor omstandig werden uiteen gezet.” Het louter bijbrengen van een aantal foto’s doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Wat betreft de bijgebrachte kopie van zijn paspoort (verzoekschrift, stuk 2), dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker deze kopie bij onderhavig verzoekschrift voegt zonder enige verdere uitleg, bijvoorbeeld betreffende de wijze van bekomen en de reden van het feit dat hij dit nu pas bijbrengt. Blijkens deze kopie, waarvan de bewijswaarde slechts gering is, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën door middel van allerhande knip- en plakwerk, vroeg verzoeker een paspoort bij de Pakistaanse ambassade in Brussel. Dat verzoeker daar zonder problemen een paspoort kreeg, terwijl hij stelt door de Pakistaanse autoriteiten te worden vervolgd, is niet met elkaar in overeenstemming te brengen en doet eens te meer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en

Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Balochistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze analyse, doch hij brengt geen enkel stuk bij of duidt geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) of de hiervoor geciteerde analyse onjuist of achterhaald zou zijn. De geciteerde motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER